

Tillägg till dansplansseminariets minnesanteckningar

Inledningsvis vill vi tacka för ett inspirerande och väl genomfört seminarium. Vi har läst minnesanteckningarna och tycker att det är många viktiga synpunkter som lyfts fram. Då anteckningarna av fullt förklarliga skäl är en aning fragmentariska vill vi komplettera med några korta förtydliganden av vilka utmaningar och möjligheter vi ser i relation till seminariets frågeställningar.

Produktionsplatser/Verksamhetsplatser

Danskonsten är storstadscentrerad. En överväldigande majoritet av områdets producerande konstnärer och professionella utövare är bosatta och verksamma i och med utgångspunkt från storstadsregionerna och framförallt Stockholm.

Storstadskoncentrationen har fördelar, till exempel innebär den goda möjligheter till nätverkande, samarbeten, utbyten och arbetstillfällen. Dessvärre innebär den också att konkurrensen om ändamålsenliga lokaler och spelplatser blir stor. I och med att dansområdet saknar en helt tillfredsställande nationell turnéstruktur leder den även till att mycket av den danskonst som skapas i de större städerna aldrig når en publik i andra delar av landet. Sammantaget ser vi hur många produktioner endast framförs på en plats (i storstaden) ett fåtal gånger.

Arrangörs- och publikfrågan kan ses som en separat fråga men vi anser att den bör kopplas till frågan om produktions- och verksamhetsplatser, då närhetsprincipen främjar förutsättningarna att etablera konstformen och göra den mer lättillgänglig för både arrangörer och publik.

Vidare anser vi att arrangörsfrågan innefattar två spår: skolföreställningar och offentliga föreställningar. Inom den senare kategorin, som huvudsakligen riktar sig till en vuxen publik, finns det nationella turnéstrukturer i form av Dansnät Sverige och Riksteaterns dansenhet. Visserligen kan dessa verksamheter långt ifrån täcka det samlade behovet av en turnéstruktur men de utgör en bra grund. När det gäller förutsättningarna att turnera med skolföreställningar ser vi däremot att bristerna är påtagliga. Det finns vissa väl fungerande lokala/regionala slingor och dyl. men det saknas en övergripande samordning. Här behövs en nationellt sammanhållen struktur som underlättar för producerande danskonstnärer att nå ut med sina erbjudanden samt kunna genomföra kostnadseffektiva turnéer och möta en ung publik i hela landet.

Förutsättningarna för landets invånare att ta del av danskonst skulle gynnas av att det fanns ett antal starka fysiska noder – för daglig träning, instudering, repetition och produktion – med personal som förutom att administrera noderna skulle kunna fungera som ett nätverk av förmedlare gentemot potentiella arrangörer i den egna landsänden.

Danscentrum Sverige och dess medlemsorganisationer är väl förankrade i olika delar av landet och inom organisationerna finns den kompetens som krävs för att dels utveckla nya fysiska platser för produktion m.m. och dels bygga en struktur som underlättar informationsspridning och effektiv nationell turnéläggning.

Danscentrum Sveriges styrelse

Gnm

Maria Rydén
ordförande